

Ludvíka S. — Marie S. Tím tvrdil žalobce skutkové okolnosti, svědčící o tom, že převod konta na Eduarda S. se stal na oko, a napadá tedy toto právní jednání jako jednání simulované, tudíž neplatné podle § 916 obč. zák. Správce konkursní podstaty jest oprávněn takovému právnímu jednání odporovati buď podle odpůrčího řádu (druhá hlava konk. ř. č. 64/31 Sb. z. a n.), anebo pro neplatnost podle všeobecných předpisů obč. zák., v kterémžto druhém případě není vázán lhůtou, stanovenou v § 46 odst. (2) konk. ř. Jestliže dokáže, že převod konta na Eduarda S. se stal na oko a že zůstal vlastníkem konta Ludvík S., a poukázal-li Eduard S. z konta na něj převedeného Edmundu S. částku zažalovanou, měla tím podle tvrzení žalobce býti zastřena i skutečně chtěná pravá smlouva o zápůjčku, uzavřená mezi Ludvíkem S. a Edmundem S. Poněvadž se nižší soudy touto otázkou nezabývaly, bylo oba nižší rozsudky podle § 610 c. ř. s. zrušiti z důvodu § 496 č. 2 a 3 a § 513 c. ř. s.

Čís. 15087.

Nekalá soutěž.

Zjištění, že označení »Karlovarské suchary« jest označením druhovým a ne označením původu zboží, jest zjištěním skutkovým, jímž je soud dovolací vázán.

(Rozh. ze dne 27. března 1936, Rv I 318/36.)

Žalující společenstvo pekařů v K. V. předneslo, že již po dlouhou dobu vyrábí speciálním způsobem zvláštní dietetický suchar pod názvem Karlovarský suchar (Karlsbader Zwieback), při jehož výrobě používá minerální vody ze zřídels v K. V.; sucharu toho neužívají jen léčící se v K. V., nýbrž i nemocní trpící nemocemi, pro jichž léčbu jsou právě indikovány K. V. Z toho důvodu zasílají pekaři sdružení v žalujícím společenstvu suchary tyto během celého roku do celého světa a nemocní přikládají hlavní váhu tomu, aby obdrželi suchary karlovarské a pouze výlučně tyto suchary, poněvadž jest v kruzích lékařských všeobecně známo, že právě tyto suchary, které se vyrábějí odborně v K. V., tvoří podstatnou součástku nařízené diety. Označení Karlovarský suchar jest označením původu, nikoliv druhu zboží. Žalovaná, která má své hlavní sídlo v P., vyrábí suchary, které prodává pod označením Karlovarský suchar i Karlsbader Zwieback, a obzvláště i na obalech, ve kterých suchary své takto označené prodává a zasílá, jest uvedeno označení »Karlovarský suchar« — »Karlsbader Zwieback«. Tento suchar není vyroben ani v Karlových Varech, ani zvláštním lékařsky kontrolovaným způsobem jako pravý karlovarský suchar. Označení »Karlovarský suchar«, »Karlsbader Zwieback« při zboží strany žalované jest podle smyslu tohoto slova způsobilé v obchodním styku vzbuditi nesprávný názor, že předmětné zboží, t. j. suchar jest vyroben buď v Karlových Varech nebo v jeho blízkém okolí. Žádá proto žalující, by bylo uznáno

právem, že žalovaná jest povinná zdržeti se v obchodním styku označení jí vyrobeného sucharu jako Karlovarský suchar (Karlsbader Zwieback), zdržeti se označení tohoto na zboží samém nebo na jeho bezprostřední výpravě, nebo na obalech a schránkách, dále oznámení, nadpisech, návěstích, obchodních cirkulářích a pod. **N i ž š í s o u d y** žalobu zamítly, **o d v o l a c í s o u d** v otázce, o níž jde, z těchto **d ů v o d ů**: Prvý soud zjistil a dospěl k přesvědčení, že tu není zdržovacího nároku žalobce proti žalované, protože nejde o označení původu, nýbrž druhu. Označení »Karlovarský suchar« mohlo býti původně označení původu. Tuto vlastnost však ztratilo tím, že stálým užíváním jeho i jinými výrobci dokonce v cizozemsku přešlo do obecného užívání a stalo se jen volným označením druhu nebo jakosti zboží. Předpokladem uznání jeho za označení takové jest, že zúčastněné kruhy přestaly všeobecně spatřovati v něm označení původu. Rozhoduje tu obchodní obyčej zúčastněných kruhů, t. j. meziobchodníků, maloprodavačů a odběratelů (přírodních konsumentů) tohoto zboží, tedy osob, které je obyčejně kupují. Otázka, jde-li o označení původu či druhu, jest otázkou skutkovou (Skála str. 127). Odvolací soud pokládá zjištění prvního soudu v tomto směru za správné a přejímá je podle § 498 c. ř. s. za základ i svého rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

Z d ů v o d ů:

Nutno přisvědčiti odvolacímu soudu, že jde o otázku skutkovou, pokud soudy nižších stolic mají za zjištěno, že jde v příčině sporného označení »Karlovarský suchar« o označení druhové a nikoliv o označení původu zboží (srov. Skála: Nekalá soutěž str. 117). Tímto zjištěním jest dovolací soud vázán a nemůže se proto obíratí vývody dovolání, kterými se dovolatel vynasnažuje dolíčiti pravý opak.

Čís. 15088.

V konkursním řízení lze uplatňovati odpůřčí nárok i žalobou určovací.

(Rozh. ze dne 27. března 1936, Rv I 497/36.)

Žalobce (správce konkursní podstaty Ludvíka S.) domáhá se žalobou výroku, že zástavní právo Edmunda S. (žalovaného) podle přednesu žalobce, fingované a vážnoucí na nemovitostech úpadci náležejících, jest proti konkursním věřitelům bezúčinné. Žaloba byla zamítnuta **s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c**, **N e j v y š š í m s o u d e m** z těchto

d ů v o d ů:

Uplatňuje-li se odpůřčí nárok žalobou podle konk. ř. čís. 64/31 Sb. z. a n., jest v důsledku povahy odpůřčího nároku žalovati o plnění, jak